

Kopzorgen!

Luizen, overal luizen. Op de jassen, op de knuffels, op de bank, op het dekbed... Het begon met dochter Eva, maar ook Marion en haar man moesten eraan geloven. Om ontzettende jeuk van te krijgen!

"Mama, ik heb zo'n jeuk..."
"Eva, ik zie echt niets, uit de luizenkam valt ook niets. Laat papa er maar even naar kijken," zeg ik. Dat doet papa. Het is zondagavond en onze dochter van 8 moest eigenlijk al lang in bed liggen. Want morgen is de vakantie voorbij en

makkelijk te zien. Ze prikken in je hoofdhuid en zuigen zo je bloed op. Dat vinden ze heerlijk en daar leven ze van. Met je nagel druk je ze dood. Een luis die net gegeten heeft, laat dan een streepje bloed achter op het papier. We komen in actie, want we voelen ons

WE VOELEN ONS SCHULDIG. HOE KAN HET DAT WE DIE MONSTERS AL DIE TIJD NIET GEZIEN HEBBEN?

dan begint school weer. En jawel hoor, hij komt ze er zo uit: luizen, luizen en nog eens luizen. Grijs en zwarte beestjes met zes krioelende pootjes dartelen vrolijk op haar hoofd. Dus toch!

Spek voor de bek van de luis
Een volwassen luis is ongeveer drie millimeter lang. Op wit papier zijn ze

schuldig. Hoe kan het dat we die beestjes al die tijd niet gezien hebben? Hoe lang zitten die monsters al op haar hoofd? Wat moet Eva een jeuk gehad hebben. Ik ren - of liever gezegd - ik vlieg naar de apotheek, waar een vriendelijke mevrouw me ervan verzekert dat het in 'de beste gezinnen' voorkomt. Luizen houden van schoon haar, ze voelen zich

er thuis. Ze kunnen niet springen of vliegen, alleen lopen. Ze verspreiden zich via jas, sjaal of muts en zitten vooral achter je oren en in je nek. Heeft je kind op die plaatsen jeuk, dan is het tijd om de luizenkam te gebruiken, die je bij de drogist of apotheek kunt kopen. Met de metalen tanden kam je neten en luizen uit de haren. Ook al heb je nog nooit luizen gehad, toch is het handig om zo'n kam alvast in huis te hebben, voor het geval dat...

Hoewel de GGD adviseert om twee weken lang enkel en alleen met een luizenkam in de weer te gaan, raadt de mevrouw van de apotheek me aan om toch speciale shampoo te gebruiken. "Je kunt je kind immers niet zo lang school laten verzuimen," zegt ze. "De GGD moet mij nog maar eens uitleggen hoe dat dan in de praktijk moet." Ook raadt ze me aan om een lotion te gebruiken die de neten losmaakt van de haren. "U kunt het beste nu de shampoo kopen en morgen bij de drogist de lotion, dan bent u goedkoper uit," is haar advies. Ja zeg, ik ga morgen nog zoeken naar lotion bij een apotheek. Geef me alsjeblieft alles mee, wat kan mij dat geld nou schelen, denk ik. En ik zeg vriendelijk: "Nee hoor, ik koop het nu wel."

Het einde van de plaag?

Luizen leggen eitjes, neten genaamd. De eitjes komen na een week uit. Deze neten

lezen we de bijsluiters van de shampoo en behandelen het haar van onze dochter. Terwijl we kammen, vallen in het bad weer nieuwe luizen en neten. "Verdorie," zegt mijn man, "wat een ellende. Dit heb ik nog nooit meegemaakt." Intussen verschonen we de bedden, halen de jassen van de kapstok, stoppen alle knuffels in vuilniszakken, zetten de wasmachine aan, koken kammen uit en leggen de haarbanden en -speldjes in

'VERDORIE, DIT HEB IK NOG NOOIT MEEGEMAAKT,' ZEGT MIJN MAN. TERWIJL WE KAMMEN, VALLEN NIEUWE LUIZEN IN BAD

een plastic zakje in de diepvries. We lijken wel twee ondernemers die goed op elkaar zijn ingespeeld.

"Ik kijk toch nog een keer of ik ze ook heb," roep ik. En ja hoor, daar is het zoveelste kreng. Ik maak hem of haar dood - ik weet niet eens of luizen mannelijk of vrouwelijk zijn, en hoe ze zich voortplanten - en er komt bloed uit. Die luis heeft het goed gehad! "Ik heb ze ook!" roep ik naar mijn man. Die komt snel naar beneden, trekt wit weg en kamt nog maar een keer zijn haar. En ook bij hem valt er een luis uit. Nadat wij onze haren gewassen en gekamd

IK BLIJF KRABBEN. ZE ZITTEN NIET ALLEEN OP MIJN HOOFD, MAAR OOK TUSSEN MIJN OREN

zien eruit als witte bolletjes en lijken op roos. Ze zitten vastgehecht aan de haren en zijn moeilijk te verwijderen. Behalve de luizen is het ook belangrijk om de neten weg te halen met een netenkam. Luizen leven buiten je haar ongeveer 48 tot 55 uur. Langer niet. Dat betekent dat ze nog twee dagen kunnen overleven op bijvoorbeeld de bank, het dekbed of op een jas. Een neet houdt het een week vol. Alles moet dus grondig schoongemaakt worden. En dat doen we. Bij thuiskomst

hebben, keert de rust terug in huis. Het leven lijkt zelfs weer een beetje gewoon te worden. Ik zeg tegen Eva dat ze haar tanden moet poetsen en zij doet - zoals gewoonlijk - alsof ze doof is. 's Nachts slapen we onrustig, Eva wordt vaak wakker en komt naar mij toe: "Ik heb gedroomd van luizen en kan niet meer slapen, mama, zie jij er nog een?" Na een korte nacht gaat om zeven uur de wekker. Het einde van de vakantie en ook het einde van de luis?

Het blijft kriebelen

De volgende dag zijn op mijn werk en de school van Eva luizen hét onderwerp van gesprek. Wat is de beste behandel-methode? Mijn collega Kees beweert: "Shampoo en lotion helpen niet altijd, het is duur spul en de luizen zijn hardnekkig." Kees heeft twee dochters en weet van wanten. "Wat je het beste kunt doen," vertelt hij, "is haarcrème mengen met azijn en dat twintig minuten

op het hoofd van je kind laten intrekken. Daarna uitspoelen en dan kammen met de luizenkam. Dat helpt. Luizen kunnen niet tegen azijn." Een moeder op school vertelt mij dat zij haar kinderen behandeld heeft met een kindvriendelijke 2-in-1-shampoo. Die is plantaardig (er zit theeboomolie in) en elke dag te gebruiken. Voordeel is dat hoofdluizen niet immuun kunnen worden. "En wat ook helpt," zegt zij, "is de haren bij de nek en achter de oren insmeren met babyolie. Dat is glad en de luizen hebben geen houvast meer." Een andere moeder weet mij te vertellen dat luizen gelhaters zijn. Voor de zekerheid passen wij alle methoden toe, behalve de azijn. We wassen twee keer met de speciale shampoo van de apotheek, heel effectief doordat luizen én neten gedood worden. Omdat de neten de wasbeurt kunnen overleven, blijven we ook nog twee weken kammen met de luizenkam. Verder wassen we ons haar met de 2-in-1-shampoo en smeren er overdadig babyolie in. Mijn man en dochter hebben geen jeuk meer. En ik? Ik blijf krabben, ook al is er geen luis of neet meer te bekennen. Ze zitten niet alleen op mijn hoofd, maar inmiddels ook tussen mijn oren. Onverwachts duikt af en toe het beeld op van een luis die over mijn voorhoofd loopt. Laatst nog, toen ik in de file stond en even in mijn autospiegel keek... Zou het ooit nog goed komen? ■